

pri komu dobé, naj se mu vzamejo. Okrajne oblastnije, duhovščina, šolski učitelji in župani naj skerbé, da mladost o pravem času svaré, da naj tičev neusmiljeno ne preganja, ker to je zeló škodljivo, pa žali Bog! navadno za kratek čas pripuščeno“.

Tebi, ljubi „Tovars“,

serčno vdani

vertni tič.

Kresničice. Dokler nam solnce sreče sveti, ne manjka se nam prijatelj, ker njegova mila toplota vabi vsakega, da bi jo užival. Kakor hitro pa solnce naše sreče zaide, in pride noč nesreče s svojimi stiskami in nadlogami, pobegnejo vsi od nas, bojé se, da bi jih ljudje ne šteli k nepoprjem. Čednost, odkritosercnost in pa prijateljstvo morajo dan današnji svoje obraze pokrite nositi s pajčelonom materializma, sicer jih svet ne more terpeti med sabo. —

»Dragi sinko moj! bodi zmeren vsaki čas in pri vsaki reči, kajti zmernost je hči nebeška«, uči oče pijanec svojega mladega sinčka. Enako delajo v našem času omike in napredka tudi nekteri odgojitelji mladinski — učitelji — pozabivši zlate prislovice: »da le samo lepi zgledi mičejo v posnemanje«. —

»Deteta, katero si težko vojaško čelado na nježno glavico posadi in s težkim vojaškim mečem rožljá, gotovo ne bode nihče zato že tudi vojakom pristeval; ravno tako si ti nikar ne domišljuj, da si že pesnik ali pa pisatelj, kedar vidiš svojo prvo literarno poskušnjo v kakem javnem listu priobčeno«. Naj bi se te resnične besede v svoje serce zapisal vsakteri mladeneč, ki je že prijel ali pa misli še prijeti za pisateljsko peró. —

ZASTAVICA.

Čvetero čerk, si čisto neenakih,
V harmoničnih je zlogih dveh, in v takih,
Da skup obá imé sta miloglasno,
Imelo kdaj ga žensko bitje krasno,
Ki mu bilá je mar zapoved sveta:
»Spoštuj preserčno mater in očeta!«
Sercé junásko tud' mu v persih bílo,
Očeta svoj'ga trinogu je sina smert rešilo.
Nje zgodbi čudni lepi in preprosti
Gotovo rad si čúdil se v mladosti. —

Potem razderi imé in čerke vse premeni,
 Imena našljega pred tretjo prvo deni,
 In v družbo z drugo prvo ji pripelji,
 Dodeni z a d n j o — pa imaš vse po želji,
 Imé prikazni nebne, — vsak jo rad pozdravlja,
 Je večno nova, vsaki dan se nam ponavlja.

J. Cimperman.

Dopisi in novice.

Iz Teržlča. Odperto pismo. Dragi gospod vrednik!

V vašem poslednjem listu marljivega „Tov.“ sem prav z veseljem bral, da ste se vi lotili slovenske slovnice za ljudske šole, nam jako potrebne. Precej sem si mislil: No! v prave roke je prišla, vsaj tudi veljá: „Kar iz šole pride, v šolo gre“, ali: „Vsak ostani pri svojem kopitu“. — Tudi odlomki, ki jih je „Tov.“ že kake dve poti prinesel, so mi še prav dopadli, ker prašaje na zglednih stavkih kažejo slovniška pravila. Da bote napredovali od lahkega do težjega, od prostega do zloženega, se umé samo ob sebi. Da ste si kako slovnico živečih jezikov postavili za zgled, tudi ne dvomim. Ko bi hotli mene poslušati, bi vam priporočeval nemško slovnico Wagnerjevo, v kateri se ves slovniški poduk v naj lepšem soglasji strinja, kar Nемец imenuje koncentracijon, in kar naj se obravnuje na berilnih vajah. V tej (Wagnerjevi) slovnici nahaja se obilno tvarine za učence in učitelje za branje, pravopis, spisje in slovnico, se vé da lepo po versti, korak za korakom, in v obilni meri, kar naj bi pa vi načertali le v mali obliki.

Priporočam vam pa še vdručič, da se spominjate Becker-jeve slovnice, ki jo rabijo v rečnih solah.

Skoraj bi mislil, da ravno to slovnico ste si za zgled postavili, ker tudi v vaši se nahaja zgled, na njem pa se ozira na pravilo, ki ga hočete počitovati, in sicer s takimi vprašanji, ki so za otroke posebno imenitni. Moja misel je, da se tudi ozirate vsaj pod čerto *) in na manjem tisku na šolska berila (I. in II.), in da vsaj učitelje spominjate, kako naj, oziraje se na vašo slovnico, to in uno berilo pojasnujejo i. t. d. — Pripravnikom in tudi učiteljem, kedar se za učilne ure pripravljajo, bi s tem izverstno vstregli; vsaj do sedaj še nimamo ne ene kujžice, ki bi se le s tem pečala, kako naj se berilne vaje obravnavajo. In vender so berila za to, da se na njih in po njih vse slovniško in pravno poučevanje vadi, uri in krepi.

Posebno bote pa vstregli s tako slovnico v vsem, ki se pečajo z učiteljstvom zavolje nalog, da jim jih ne bo treba po vsakoverstnih

*) To je, kakor so pisane v latinskih, gerških i. t. d. avktorijih analize, da bi bile vodila za učitelje namest pomočnih kajig.